

Poul Lindegård Hjorth †

Poul Valdemar Lindegård Hjorth avled efter en tids sjukdom den 21 maj 1998. Med honom gick en framstående dansk filolog och universitetslärare ur tiden.

Hjorth föddes den 24 juli 1927 i Sanderum på Fyn som son till överkontrollör Georg A. V. Lindegaard Hjorth och hans maka Agnes Jensine Dorothea, f. Thygesen. Efter studentexamen i Odense 1946 blev han cand. mag. med högsta vitsord vid Köpenhamns universitet 1952. Under tiden 1 jan. 1956 – 30 juni 1962 innehade han tjänst som utländsk lektor i danska språket vid Lunds universitet. Tillsammans med sin maka Karen-Louise gjorde han under lundatiden sitt hem till ett naturligt centrum för alla som älskade danskt språk och dansk litteratur och kultur.

Vid återkomsten till Köpenhamn anställdes Hjorth som adjunkt vid Köpenhamns universitet. Han disputerade 1965 för doktorsgrad på avhandlingen *Filologiske studier over Karl Magnus' krønike* och utnämndes samma år till professor i danska språket vid Danmarks lärarhögskola. År 1978 återvände han till Köpenhamns universitet som professor i nordiska språk. Han uppehöll professuren i detta ämne till sin pensionering 1992. På sin 70-årsdag 1997 hyllades han med en omfattande festskrift betitlad *Ord, Sprog og artige Dict*.

Hjorths vetenskapliga produktion var mycket rik och endast hans viktigaste arbeten kan här nämnas. År 1958 utgav han arbetet *Nordsamsisk böjningslära*. Påföljande år utkom Niels Nielsen – Poul Lindegård Hjorth, *Dansk sproglære for svenskere*, en av Hjorth utförd bearbetning av Niels Nielsens *Dansk grammatik for svenskere*. I sin fortsatta forskning kom han dock att ägna sig åt andra fält, främst filologi och lexikologi.

Före lundatiden var Hjorth en tid anställd som redaktör vid *Ordbog over det Ældre Danske Sprog*. År 1961 utgav han tillsammans med Bengt Sigurd *Dansk-svensk ordlista*. Han kom senare att återvända till lexikologien med *Vejledning i brug af Ordbog over det danske sprog* (1970).

Under lundatiden gav Hjorth ut det stora arbetet *Karl Magnus' Krønike*, den text som han fem år senare skulle komma att behandla i

sin doktorsavhandling. 1971 utkom *Sjælens og Kroppens Trætte og Ars Moriendi*. Den store danske lexikografen Matthias Moths litterära verksamhet behandlade han i två stora arbeten, utgåvan *Forvandlingerne. Uddrag af Matthias Moths oversættelse af Ovids Metamorphoses* (1979) och avhandlingen *Matthias Moth og Ovids metamorfoser* (1997).

Hjorths förnämsta editionsarbete blev dock *Leonora Christinas Jammers Minde*. Utgivningen skedde i samarbete med Marita Akhøj Nielsen och Ingelise Nielsen. Boken presenterades den 16 mars 1998, på trehundraårsdagen av kungadottern och statsfångnen Leonora Christinas dödsdag.

Hjorths fallenhet för administrativa och organisatoriska arbetsuppgifter kom rikligt att utnyttjas i Danmark. Han var sålunda ordförande i Selskab for nordisk filologi 1963–1968, medlem av Dansk sprognævn 1964–1984 och dess ordförande 1966–1973, medlem av styrelsen för Universitets-jubilæets danske samfund från 1967 och dess ordförande från 1977, medlem av Det kgl. danske videnskabernes selskab från 1974 och dess redaktör från 1988 samt medlem av styrelsen för Det danske prog- og litteraturselskab 1975–1985. Han ingick vidare i redaktionskommittén för Arkiv för nordisk filologi sedan 1986. Han invaldes som medlem i Kungl. Vetenskaps- och Vitterhets-Samhället i Göteborg 1987 och i Det Norske Videnskabs-Akademi 1992.

Hjorths inställning till språkvetenskapen var filologens, icke lingvistikens. Han var med starka band knuten till sin forne lärare Johannes Brøndum-Nielsen. Han hade ett fint sinne för språkets nyanser och skrev själv en elegant prosa. Man instämmer gärna i den lakoniska karakteristik som Brøndum-Nielsen gav vid Hjorths disputation: "Deres sprog behager mig".

Vetenskapsmannen och administratören Poul Lindegård Hjorth var en framstående pedagog, något som gärna omvittnades av hans studenter under lundatiden. Den stora vänkretsen kommer att minnas honom som en man som förenade kritiskt skarpsinne och akribi i sin vetenskap med en varm, mänsklig humor, som ofta kom till uttryck i hans kontakter med omvärlden.

Närmast sörjande är makan Karen-Louise, f. Balsløv, samt sonen Troels och dottern Elisabet med familjer.

Sven Benson